

хенъ другарь, който е ималъ задъ себе си голѣмъ опитъ и живо развито чувство за родина и народность.

Ако вѣрваме на декларацията, която прави Селимински, той пръвъ надава тревоженъ зовъ за опомняме. Но какъ се мири тогава съ този родъ по-късни негови признания съобщението му до Априлова отъ 1840 г., че въ Атина заварилъ съ приятно удивление „мнозина български младежи“, обзети отъ „истинско родолюбие“ и предадени „отъ цѣлата си душа на отечеството и народа си“?

Истината ни се представя, въ освѣтлението на нѣкои показанія, дадени отъ съвременници и другари на Селимински презъ този периодъ, въ следния видъ.

Преди да постѣпятъ въ атинската гимназия и атинския университетъ, българитѣ, жадни за по-висока наука, сж се запжтвали къмъ островъ Андросъ, гдето въ 1836 г. се било прочуло по всички гръцки краища училището на Теофилъ Каири. Този високо ученъ мжжъ, възпитанъ въ Кидония и въ Парижъ, по-после учителъ въ Кидония, взима живо участие като доброволецъ въ войната за освобождение отъ 1821 г., следъ което отново се предава на педагогическа дейность, основавайки въ родния си островъ свое училище и проповѣдвайки както преклонение предъ родното минало, така и изключителна любовъ къмъ старогръцки езикъ. Притеглени отъ славата на универсално образования мжжъ, мнозина българи дошли за усъвършенствуване при него, и между тѣхъ били Стоянъ Чомаковъ, Захарий Струмски, Георги Бусилинъ, Георги Атанасовъ, Ив. Добровски, Иларионъ Михайловски (Макариополски), по-малкитѣ му братя Никола и Димитъръ, и други. Но скоро Каири си спечелилъ както недовѣрието на гръцката патриаршия, съ своята религиозна ересь, — понеже проповѣдвалъ нѣкакво особено „Богочитание“ (Θεοσέβεια), въ деистиченъ духъ, — така и подозрението на българскитѣ възпитаници, поради крайния си гръцки шовинизъмъ и омразата си къмъ всичко славянско. Отреченъ отъ официалнитѣ гръцки кржгове, Каири възбудилъ силно огорчение и въ срѣдата на българитѣ, следъ като нѣкои отъ тѣхъ били вече увлѣчени въ ересъта и въ денационализаторскитѣ насоки на школската му политика. Особено силно съдействувалъ за откъсването на младитѣ българи отъ опасното влияние на фанатичния гръцки патриотъ сливенецътъ Иванъ Добровски. По